

ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๕๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๖ แห่งพระราช

บัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการ

สังคมออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

มิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บังคับแก่นายจ้าง

ซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานในงานดังต่อไปนี้

(๑) งานเกษตรกรรม

(๒) งานที่รับไปทำที่บ้าน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑

ไตรรงค์ สุวรรณคีรี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

+-----+

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากสภาพการจ้างงานและ

การทำงานในงานเกษตรกรรมและงานที่รับไปทำที่บ้านซึ่งเป็นงานที่มาตรา ๒๒ แห่งพระราช

บัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้ออกกฎกระทรวงกำหนดการคุ้มครองแรงงาน

ในกรณีต่าง ๆ ให้แตกต่างไปจากพระราชบัญญัติดังกล่าวได้นั้นยังไม่มีมาตรฐานในการปฏิบัติ

ที่ชัดเจน จึงไม่อาจออกกฎกระทรวงดังกล่าวได้ สมควรกำหนดมิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครอง

แรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บังคับแก่นายจ้างทั้งสองประเภทไว้ก่อน และโดยที่มาตรา ๕ วรรคสอง แห่ง

พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติว่า นอกจากกรณีตามวรรคหนึ่ง จะออก

กฎกระทรวงมิให้ใช้บังคับพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแก่นายจ้างประเภทหนึ่ง

ประเภทใดก็ได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

[ร.ก.๒๕๕๑/๖๒ก/๒๐/๒๒ กันยายน ๒๕๕๑]

พิมพ์

พรพิมล/

